

ӘМӘЈИН СЕВИНЧИ

СӘФӘР отага кирип диванда узанды. Ишден жортуул кәлминде, бир аз динчәлмәк истәјирди. Бу тәзә мәнзилә үч-дәрдә әј оларды ки, көчмүшдә. Бир-бириндән жарашыглы дәрә отаг! Ики балкон! Ону јуху апарды. Нә гәдәр јатдыгыны билмәди. Көзүнү ачанда көрдү ки, оғлу Низами отагда китаб охујур. Атасынын ојандыгыны көрүб деди:

— Салам, ата, ахшамын хејир.

— Ахшамын хејир, оғлум, — дејә Сәфәр дивандап галхды.

— Дәрсләрин нечәдир?!

— Јахшыдыр. Мүәллим бизә «Әмәјин севинчи» мөвзусула ишә јазы вериб. Мән дә истәјирам ки, сәндән јазым, ата. Анчаг билмирәм нәдән башлајым, нечә јазым.

Сәфәр фикирли-фикирли оғлунун үзүнә бахды, күлүмсүнәу:

— Әмәјин севинчи! — дејә өз-өзүнә пычылаады. — Бундан көзәл нә ола биләр?!

— Әмәјин севинчини иләк дөфә нә вахт дүјмүсән?!

— Јадыма кәлими. Ону билирәм ки, бу севинчи бүтүн өмрүм боју дүјмүшәм. Завода ишә кәлдијим күндән та бу күнә гәдәр! Бу севинч һәјатымын ән көзәл бәзәјидир.

Сәфәр Абдуллајев Б. Сәрдаров адына машынтајырма заводуна метал-конструкция сехинин машһур ојмачысыдыр. Оунун мәнәалы вә шәрәфәлә һәјатыны 35 илә бу заводда кечмишди. Ону даһа кәлирди, даһа јункла ишләре дөвәт етмишләрсә дә, кетмишич, өз сәнәтини сәдјини билдирмишиди. Ајлар, иләр кечдикчә төчрубәләмиши, заводун гәјнер вә чошгун һәјатына товушуб гаршымыш, танымыш, севилимишди. Завод да оунун көзләри гаршысында кет-кәдә бојумул, кенишләмиши вә Бакинның гүдрәтәл сәнәјә мүүссисәләриндән биринә чеврилимишиди. Сәфәр Абдуллајев үчүн завод өз еви гәдәр доғма олмушдур.

Илән оғлунун суалы оунун хәјалларыны ганадандырмишиди. Иләк кәнчәлик чағлары јадна дүшмүшдү. Атасы Хызы районундакы Түдәр кәндидә колхоз сәдри ишләјир, Совет һакимияјетинин даһа да мөһкәмләнмәси угрунда мүбаризә апарырады, дүшмәнләр тәрәфиндән өлдүрүлүшдү. Бундан сонра авләнни вәзијәти агырлашмишиди. Сәфәр о вахт балача ушаг иди. Бир гәдәр сонра Сәфәр Бакыја кәлиб 2 вәтрәли сәнәт мәктәбинә дахил олмушдү. Мәгсәди сәнәтә јијәләниб ишләмәк иди. Анчаг мүһарибә башланды. Ону да кәһһәјә апардылар. Ағыр вә четин сынаг иләриндән о, мәрдаккә чыхды. Бир нечә дөфә јараланса да, сарсылмады, руңдан дүшмади. Вәтән торпагынын јаделәли ишгәлчылардан азад олунмасында сонә гәдәр вүрушдү.

Гәләбәдән сонра динч әмәк чөһәсинә атылан Сәфәр үчүн әсә зәһмәт күнләри башланды. О өз һәјатыны Бунјад Сәрдаров адына заводда бағлады. Оунун севинчи дә, арзусу да, тәләји дә јаваш-јаваш чычакләнмәјә башлады. Иләк маашы аланда кечирдији тәрйбә һиссләр һәлә дә үрәјиндә јашајыр. Бу, шәрәфәли әмәјин иләк севинчи иди?!

— Ата, сәни зәһмәт јормур?!

Оғлунун бу суалы ону хәјалдан ајырды.

— Јох, оғлум, јормур... Аталар мәсәли вар, иш инсәни чөһәриди. Ишләдикчә инсән даһа бөјүк һәвәс вә мәһәббәт дүјур. Мән өз дөзкәһимә әлә

өјрәнишәм ки, онсуз өзүмү тоһа һисс едирәм. Чүнки бу дөзкәһ мөһим һәјәтидыр, архамдыр, көмәјимди. Әввәлләр чәтнәлик чөкирдим, сәһв бура хырдым. Јаваш-јаваш өјрәндим, сөбирәл, тәмизилә дөзкәһи ишләтмәјә башладым. Бәзән ишә башым әлә гаршыыр ки, вахтын нечә кечдијини билмирәм. Һәмишә истәмишәм ки, төпшырығлары сүрәтлә јеринә јетирим. Елә бир күн олмајыб ки, ишми јарымчыг тојум, јахуа тапшырығы јеринә јетирмәјим.

Әмәк габагчылы сөх рәиси Рәһим Һүсәјновла мүнәсибәтәрини кәтирәди. Рәһим ишкүзар, бачарығлы рәис кими оунун мәһәббәтини газанмишди. Сәфәр рәисин ән мүһүм тапшырығларыны вахтында вә кәјфијәтлә јеринә јетирди. Рәһим Һүсәјнов һәјрәтлә чәјинләрини чөкиб дөјирди:

— Чашым, бу гәдәр ишә нә вахт көрдүн? Сәнә төһәккүрүмү билдирирәм. Сағ ол, Сәфәр!

Буна көрә дә Рәһим тәчһил, мөсул ишләри оңа тапшырыр.

— Ата, алдыгын орденләр әмәјин севинчи дөјилми?!

— Балә, оғлум... «Шәрәф ишәни» ордени, Гырмызы Әмәк Бајрағы ордени... Мүхтәлиф медаллар. Һамысы мөһим әмәјимә верилән јүксәк гијмәтди. Амма мән ишләндә бунларын һеч бирини һағтында дүшүнмәмишәм. Демәк истәјирәм ки, орден алмағ кәтирәләр ишләмәмишәм. Мәһим үчүн әсәе заводдур, заводун тапшырығларының јеринә јетирмәкди. Әкәр бир орден алыб башымы јастыга тојсајдым, јетин ки, зәһмәтти севинчи бунула гүртәрмиш оларам. Јох, бәлә етмәмишәм, етмәјәчөјәм дә! Мән заводу да, сехи дә, дөзкәһимә да һеч заман унутмајрәм. Һәтта Сосиалист Әмәји Гәһрәмәли кими јүксәк әдәләјиг көрүмүшәмсә дә!

Сәфәр Абдуллајев ичтәман ишләрдә дә һәвәслә чалышыр. Киров Район Партија Комитәсинин үзвү, район Советинин депутаты, завод партија комитәсинин үзвүдур. Бу ишләрдә дә бачарығны кәстәрир. Бу ил оунун әди республиканын «Әмәк шәрәти» китабына јазылмышдыр.

Балача Низами атасынын сөһбәтәринә дигтәлә гулағ асырды. Оунун сусдугуну көрән кими јенә бир суал верди:

— Әмәк достларың һағтында нә дејә биләрсән?

— Биринчи нөвбәдә. Колја Сүләјман һағтында данышмағ истәјирәм. О да габагчы ишчиләрдән биридир. Көсичидир. Төчрубәлидир, чохдан заводда чалышыр. Һәмишә бир јердә олурут, һәм кәдәримиш, һәм дә севинчимизи бир бөлүрүк. Оунун хәтрини чох истәјирәм. Гәһрәман ады аланда мәнни тәбрик едәнләр арасында биринчи Колја олуб. Заводда Елдәр Һачыјев, Фәтулла Сөмәндәр оғлу, Константин Хангулијев, Еман Исәјев, Муса Әлијев, Исәк Мәлүмјан кими достларым вардыр. Олар да әмәк габагчыларыдыр.

Сәфәр Абдуллајев јенә бөјүк арзуларла јашајыр. Оғлуна өз ишләриңдән мәләумат вердикчә көзләри ишыгланыр, сәнәси фәрәһдән габарыр. Зәһмәт оунун елә күчлү ганадыдыр ки, бу ганадада учур, фәдакарығ нумунәси кәстәрмәкдән усанмыр. Бөјүк, Октјабрын бөһил етдији азад вә јарадычы әмәк она севинчи, сәәдәт, хошбәхтлих кәтирмишди.

Т. МАҢМУД